

— Неро, милий мой! Нима не ме познавашъ, ста-
рий другарю!

Лъвътъ, измъченъ, изтощенъ отъ неволята и ло-
шото гледане, трепналъ като чулъ познатия гласъ, до-
шълъ при решетката и се помъжчилъ да пъхне муцу-
ната си между желязните прътове, и съ радостно
ръмжение почналъ да ближе ръжетъ на Джекъ, който
го милвалъ по главата.

